

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

28 januari 2004

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening

AMENDEMENTEN

Zie :

1854 (2003-2004)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : Verslag over hoorzitting

AMENDEMENT Nr. 3

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwerkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 4**Een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt :**

“Aan hetzelfde artikel worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“Indien ingevolge of overeenkomstig de wetgeving van de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap of de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie disciplinaire maatregelen worden opgelegd aan een sportbeoefenaar omwille van dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken, kan de regering de sportverenigingen verplichten om deze disciplinaire maatregelen te erkennen en te doen naleven. Hetzelfde geldt indien voor in het buitenland begane dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken disciplinaire maatregelen worden opgelegd aan een sportbeoefenaar overeenkomstig de desbetreffend van toepassing zijnde nationale wetgeving of overeenkomstig de desbetreffend van toepassing zijnde tuchtregeling van een sportvereniging.

De regering kan de nadere voorwaarden en modaliteiten bepalen betreffende de toepassing van het vorige lid. De bepalingen van artikel 42, artikel 40, § 6, eerste en tweede lid, en artikel 43, 6°, onverminderd artikel 44, zijn van overeenkomstige toepassing indien de regering de verplichting oplegt, bedoeld in het vorige lid.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement benadrukt de internationale component van de dopingbestrijding, alsmede het aspect samenwerking binnen België. Zoals in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet werd aangegeven zijn er verschillende ontwikkelingen op internationaal vlak. Op nationaal vlak wordt de nadruk gelegd op de samenwerking tussen de verschillende bevoegde gemeenschappen binnen België. Sportbeoefening is immers geen louter lokaal fenomeen, maar heeft steeds meer internationale dimensies. De dopingbestrijding dient daarmee rekening te houden.

In het samenwerkingsakkoord inzake medisch verantwoord de sportbeoefening dat op 19 juni 2001 werd gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie werd in artikel 3, § 2, bepaald dat de akkoordsluitende partijen er zich toe verbinden om een procedure in te voeren voor de onderlinge mededeling van

de tuchtsancties en van de beslissingen die worden genomen op het gebied van medisch verantwoorde sportbeoefening, met het oog op de aanmoediging tot de wederzijdse erkenning en de toepassing ervan.

Via dit amendement wordt het de Vlaamse regering mogelijk gemaakt om de Vlaamse sportverenigingen te verplichten disciplinaire maatregelen te erkennen en te doen naleven die uitgesproken worden ingevolge of overeenkomstig de wetgeving van de overige gemeenschappen in dit land. Het gaat dan om disciplinaire maatregelen die ofwel uitgesproken worden door een tuchtorgaan van de sportverenigingen of sportfederaties binnen die gemeenschap ofwel door een disciplinair orgaan van de overheid van die gemeenschap. Dit hangt af van de wetgeving binnen die gemeenschap. Zo worden in de Franse Gemeenschap de disciplinaire maatregelen uitgesproken door "de sportfederaties of sportkringen".

Via dit amendement wordt een gelijkaardige mogelijkheid gegeven aan de Vlaamse regering betreffende disciplinaire maatregelen die in het buitenland worden uitgesproken inzake aldaar begane dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken. Op die manier wordt ingespeeld op de internationale dimensie van de dopingbestrijding.

Bij dit alles moet worden aangestipt dat ingevolge hun aansluiting bij een internationale of nationale sportvereniging een aantal Vlaamse sportverenigingen mogelijks momenteel reeds verplicht zijn om bepaalde disciplinaire maatregelen te erkennen en te doen naleven.

Aangezien er ook andere sportverenigingen zijn, is dit amendement noodzakelijk voor de efficiëntie van de dopingbestrijding.

De Vlaamse regering kan de nadere voorwaarden en modaliteiten bepalen betreffende de toepassing van de nieuw geschreven bepaling. Terzake wordt een ruime bevoegdheid toegekend aan de Vlaamse regering, waardoor onder meer snel kan ingespeeld worden op eventuele internationale ontwikkelingen inzake dopingbestrijding. De Vlaamse regering zou bijvoorbeeld ook bepaalde kwaliteitsgaranties kunnen eisen inzake de bedoelde disciplinaire maatregelen (het respect voor de rechten van de verdediging in de disciplinaire procedure, ...).

Wanneer eventueel verplichtingen worden opgelegd aan sportverenigingen moeten deze verplichtingen in het slechtste geval ook kunnen worden afgedwongen. Vandaar dat de bepalingen van artikel 42, artikel 40, § 6, eerste en tweede lid, en artikel 43, 6°, onverminderd artikel 44, dan van toepassing worden verklaard.

Artikel 42 betreft de sancties die kunnen worden opgelegd aan sportverenigingen wanneer de bepalingen van het decreet niet worden nageleefd.

Artikel 40, § 6, eerste lid, heeft betrekking op het toezicht van ambtenaren op de tenuitvoerlegging van de disciplinaire maatregelen. Het is daarbij onder meer de bedoeling dat ambtenaren de sportverenigingen op regelmatige tijdstippen bezoeken voor voortgangscontrole.

Artikel 40, § 6, tweede lid, betreft de publicatie van de disciplinaire schorsingen van meerderjarige sportbeoefenaars op de hiertoe door de regering gepubliceerde website en via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen. Het is evident dat wanneer aan de sportverenigingen de verplichting wordt opgelegd om bepaalde disciplinaire maatregelen te erkennen en te doen naleven, deze disciplinaire maatregelen wat betreft meerderjarige sport-

beoefenaars ook moeten kunnen bekendgemaakt worden. Hier geldt dezelfde motivering en redenering als die betreffende artikel 40, § 6, tweede lid.

Artikel 43, 6°, betreft de strafbepaling voor diegene die zich schuldig maakt aan het niet naleven of doen naleven van het aan de sportbeoefenaar opgelegde verbod om voor een bepaalde termijn aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen. Ook hier geldt de regel van de verschoningsgrond op strafrechtelijk gebied voor de sportbeoefenaar (artikel 44 van het decreet).

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 25

Een 3° toevoegen, dat luidt als volgt :

“3° Er wordt een 6° toegevoegd, dat luidt als volgt :

*“6° de overtreding inzake dopingpraktijken of daarmee gelijkgestelde praktijken die be-
gaan werd door de sportbeoefenaar buiten
het Nederlandse taalgebied of, wat het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft, buiten het kader van een sportvereniging die gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die, wegens haar organisatie, moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, indien daarbij cumulatief voldaan is aan de volgende voorwaarden :*

- a) de sportbeoefenaar is aangesloten bij een sportvereniging die gevestigd is in het Nederlandse taalgebied of bij een sportvereniging die gevestigd is in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die, wegens haar organisatie, moet worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap ;*
- b) de disciplinaire sanctiëring van de sportbeoefenaar wordt ingevolge de wetgeving ter plaatse of ingevolge de in concreto van toepassing zijnde reglementering van een plaatselijke, nationa-*

*le of internationale sportvereniging toe-
vertrouwd aan de onder a) bedoelde
sportvereniging ;*

- c) de stukken die verband houden met de overtreding werden door een sportvereniging als bedoeld in a) bezorgd aan de ambtenaren, bedoeld in artikel 31.”.*

VERANTWOORDING

In de praktijk doen zich een aantal problemen voor bij de sanctiëring van dopingpraktijken ingevolge de verschillende uitgangspunten van het Vlaamse decreet en het decreet dat van toepassing is in de Franse Gemeenschap (het decreet van 8 maart 2001 betreffende de promotie van de gezondheid bij de sportbeoefening, het dopingverbod en de preventie ervan in de Franse Gemeenschap, Belgisch Staatsblad van 27 maart 2001).

Sportbeoefenaars die in de Franse Gemeenschap worden betrapt op dopinggebruik worden gesanctioneerd door de Waalse sportfederaties, wanneer zij bij deze sportfederaties zijn aangesloten. Wordt echter een Vlaming betrapt die niet aangesloten is bij een Waalse sportfederatie, dan wordt het dossier voor sanctiëring desgevallend bezorgd aan de Vlaamse sportfederatie waarbij de sportbeoefenaar is aangesloten. Deze laatste sportfederatie beschikt echter veelal niet over de nodige sanctiëningsmechanismen. In Vlaanderen gebeurt de sanctiëring immers door de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap (tenzij bij erkenning van de interne tuchtregeling van de betreffende sportvereniging). De disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap zijn momenteel voor zulke gevallen niet bevoegd.

Er kan hier ook verwezen worden naar de opmerking gemaakt door de heer Dirk Van Esser van de Vlaamse Sportfederatie, tijdens de hoorzitting gehouden in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement op 6 januari 2004.

Om aan deze problemen te verhelpen wordt in dit amendement een bijkomende bevoegdheid toegekend aan de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat hier om een limitatieve bevoegdheid die nauwkeurig werd omschreven. Ook hier geldt de bevoegdheid van de disciplinaire organen van de Vlaamse Gemeenschap trouwens slechts voor zover de Vlaamse overheid de interne tuchtregeling van de betreffende Vlaamse sportvereniging niet heeft erkend (zie artikel 17 van het decreet).

Het gaat hier om dopingpraktijken die territoriaal niet vallen onder de toepassing van artikel 30, 3°, van het decreet. De bepalingen van artikel 30, 3°, van het decreet gelden immers voor de dopingcontroles die plaatsvinden in het Nederlandse taalgebied of die plaatsvinden wanneer een in Brussel-Hoofdstad gevestigde Vlaamse sportvereniging in Brussel-Hoofdstad een sportmanifestatie organiseert (of sport wordt beoefend in het kader van het lidmaatschap van een in Brussel-Hoofdstad gevestigde Vlaamse sportvereniging).

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 26

Voor het eerste lid een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt :

“In artikel 32 van hetzelfde decreet wordt § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. Indien de voorzitter van de disciplinaire commissie van oordeel is dat, op basis van éénduidige stukken in het hem bezorgde dossier, er geen sprake is van een in artikel 30 bedoelde overtreding, kan hij de zaak voorleggen in besloten vergadering aan de disciplinaire commissie met het oog op seponering. De seponering kan slechts uitgesproken worden door de disciplinaire commissie met éénparigheid van stemmen van de leden. Een afschrift van de beslissing tot seponering wordt per aangetekend schrijven toegestuurd aan de sportbeoefenaar en in voorkomend geval aan de ouders, de voogden of degene die de minderjarige sportbeoefenaar in hun bewaring hebben.

Buiten het geval van seponering, bedoeld in het eerste lid, stelt de voorzitter de zaak vast op een zitting van de disciplinaire commissie, binnen de termijnen bepaald door de regering.”.

VERANTWOORDING

In de hoorzitting gehouden in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement op 6 januari 2004, pleitte de heer Guy Van Raemdonck, voorzitter van de disciplinaire commissie, voor het invoeren van een seponeringsmogelijkheid in het decreet.

Deze seponeringsmogelijkheid geldt voor die zaken waar er een legitieme verklaring is voor een positieve controle, waardoor er eigenlijk geen sprake is van een overtreding. Zo zijn in bepaalde gevallen medicijnen met verboden producten toch toegelaten, bijvoorbeeld bepaalde puffers, maar bij gebruik van die betreffende puffers kan het urinestaal positief zijn.

Thans worden vaak mensen na een positieve controle naar Brussel geroepen en blijkt daar dan dat ze een medisch attest kunnen voorleggen of dat de manier van toediening toegelaten was. Door een seponeringsmogelijkheid te voorzien voor zulke zaken vermijdt men heel wat administratieve rompslomp en onnodige verplaatsingen voor de sportbeoefenaar.

Deze seponering wordt desgevallend uitgesproken door de disciplinaire commissie en kan slechts worden uitgesproken

met éénparigheid van stemmen. Het is immers niet opportuun de administratie te belasten met deze beslissing. De administratie heeft als opdracht alle stukken te bezorgen aan de voorzitter van de disciplinaire commissie, maar het is de disciplinaire commissie die moet oordelen.

AMENDEMENT Nr. 6

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 27

In de voorgestelde tekst van artikel 33, § 1 vervangen door wat volgt :

“§ 1. De zittingen van de disciplinaire commissie zijn openbaar, tenzij de openbaarheid een gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden. Op verzoek van de sportbeoefenaar, en indien het een minderjarige sportbeoefenaar betreft, op verzoek van de sportbeoefenaar of op verzoek van zijn ouders, voogden of degene die hem in hun bewaring hebben, kan de disciplinaire commissie beslissen de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen.”.

VERANTWOORDING

Dit voorstel van amendement wil op procedureel vlak de rechtswaARBorgen van de minderjarige versterken. De huidige tekst van het ontwerp van decreet doet immers uitschijnen dat de minderjarige niet zelf kan vragen aan de disciplinaire commissie om de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen. Volgens de huidige tekst kunnen enkel de ouders dat. Dit is een opmerking die werd gemaakt in de nota van advocaat-generaal Christian Maes die bezorgd is aan de commissieleden van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement.

Het is de bedoeling van dit amendement om duidelijk te stipuleren dat ook de minderjarige het verzoek kan doen aan de disciplinaire om de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen.

AMENDEMENT Nr. 7

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 31

In 1° de voorgestelde tekst van artikel 40, § 1, eerste en tweede lid, vervangen door wat volgt :

“§ 1. In geval van de in artikel 30, 1°, 2°, 4° en 5°, bedoelde overtredingen kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens één maand en hoogstens drie maanden, en, voor de meerderjarige sportbeoefenaar, een administratieve geldboete op te leggen, of één van deze disciplinaire maatregelen alleen.

In geval van de in artikel 30, 3° en 6°, bedoelde overtredingen kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep beslissen de sportbeoefenaar een verbod op te leggen om aan enige sportmanifestatie en georganiseerde voorbereiding deel te nemen voor een termijn van minstens drie maanden en hoogstens twee jaar, en bijkomend, voor de meerderjarige sportbeoefenaar, een administratieve geldboete op te leggen.”.

VERANTWOORDING

Uit de hoorzitting gehouden in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement op 6 januari 2004 is gebleken dat de toepassing van een aantal bepalingen problematisch was ten aanzien van minderjarigen.

Zo zijn er verschillende argumenten om de invoering van de administratieve geldboete te beperken tot de meerderjarige sportbeoefenaars. Een administratieve geldboete opleggen aan een minderjarige zal in de praktijk immers voornamelijk de ouders treffen.

De vergelijking kan ook gemaakt worden met artikel 37, § 1, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, waar te lezen is dat aan minderjarigen in beginsel enkel "maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding" kunnen worden opgelegd. Het opleggen van een administratieve geldboete past niet in deze maatregelen (zie het arrest van het Arbitragehof nr. 155/2002 van 6 november 2002, overweging B.7.2.).

Vandaar dat in het eerste deel van dit amendement wordt voorgesteld om de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete te beperken tot de meerderjarige sportbeoefenaars.

Ook de publicatie van de disciplinaire schorsingen betreffende minderjarige sportbeoefenaars stelt mogelijks

problemen in verhouding tot het jeugdbeschermingsrecht. Zulke publicatie zou wringen met de "ratio legis" van artikel 80 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. Er kan hier verwezen worden naar de nota van advocaat-generaal Christian Maes die bezorgd is aan de leden van de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement en naar de uiteenzetting van mevrouw Ankie Vandekerckhove, kinderrechtencommissaris, op de voormelde hoorzitting van 6 januari 2004.

Er moet vermeden worden dat minderjarigen worden gestigmatiseerd zodat hun toekomst als volwassene daardoor geschaad zou kunnen worden. Een onderscheid tussen meerderjarigen en minderjarigen moet hier dan ook gemaakt worden. Bovendien is het zo dat ingeval van dopingproblematiek de problemen zich eigenlijk situeren bij de meerderjarige sportbeoefenaars en dat de publicatie van de disciplinaire schorsingen voor minderjarige sportbeoefenaars dan ook als een bovenmatige stap kan beschouwd worden.

Vandaar dat in het tweede deel van dit amendement wordt voorgesteld om de bekendmaking van de disciplinaire schorsingen op de hiertoe door de regering gepubliceerde website en via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen te beperken tot de meerderjarige sportbeoefenaars.

AMENDEMENT Nr. 8

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 31

In 3° de voorgestelde tekst van § 6, tweede lid, vervangen door wat volgt :

“De disciplinaire schorsingen van meerderjarige sportbeoefenaars worden bekendgemaakt op de hiertoe door de regering gepubliceerde website en via de officieel door de sportfederaties opgerichte communicatiekanalen. Deze bekendmaking omvat naam, voornaam en geboortedatum van de sportbeoefenaar, begin en einde van de schorsingsperiode en de sportdiscipline waarin de overtreding werd vastgesteld.”.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij amendement nr. 7.

AMENDEMENT Nr. 9

**voorgesteld door de heren Peter Gysbrechts,
André Van Nieuwkerke, Jan Roegiers en
Jo Vermeulen**

Artikel 32

In 2°, in de voorgestelde tekst van § 2, vierde lid, op de vierde regel, de woorden “artikel 30, 3°” vervangen door de woorden “*artikel 30, 3° en 6°*”.

VERANTWOORDING

Dit amendement is nodig ingevolge het amendement nr. 4.
